

Din Broders Blod.

Fra Dyst ved
Pastor N. P. Madsen.
(Fortsat.)

„Blid her, Moder, med Børnene,“ sagde Hagob efter en lang Pause, „jeg vil se at finde en Gule for Ratten og en Plads til at begrave —“ Han fik ikke sagt mere — Graaden kvale hans Stemme.

Moderen svarede ikke, og han begav sig af Sted. Da han var kommen lidt borte, fælte han pludseligt en lille Haand glide ind i hans.

„Hagob,“ lød Arams Barnestemme, — „Hagob — var Sarkis ikke død, hvis vi havde bedet Gud om, at han ikke maatte dø?“

„Sandsynligvis — maaste — ikke,“ svarede Hagob halvt i Tanter og halvt modvillig.

„Hvorfor har du da ikke bedet ham derom?“
Hagob svarede ikke — Drengen greb fastere om hans Haand.

„Hagob,“

„Ja, lille Aram.“

„Hagob — skal vi bede Gud om, at vi ikke maa dø?“

„Ja — lille Bro'r — bed — du.“

Bludselig blev Drengen staaende og begyndte at græde.

„Hvad er der i Vejen, lille Aram, hvorfor græder du?“

„Hagob — mit Hoved — det aar saa ondt — som paa Bedros og paa Sarkis — du ved nok. — O, Aram ikke dø.“

Hagob tog om Broderens lille Hoved og saa paa ham.

Drengen var bleven mager og bleg. En dyb Rand laa omkring de store, mørke Øjne og gjorde dem endnu større og mørkere.

„Lille Bro'r, bed,“ hviskede han smil. — Derpaa løftede han sine Arme mod Himlen og raabte: „Jesus Kristus, du stærke Gud — forbarm dig over os, forbarm dig over lille Aram, at han ikke dø for os — her os — jeg vil gerne tro paa dig!“

Intet Svar. — — —

Nemfar Muradian sad med sit blege Børn paa Stødet, hemsunt i dyb Smerte og Sorg.

Bludselig hørte hun Skridt nærme sig. Hun løftede sit forgrævede Ansigt.

Foran hende stode to Damer og en Herre — amerikanske Missionærer.

Nemfar kunde paa deres lyse Ansigtssfarve og blonde Haar straks gætte, at de ikke vare Prætere. Den ene af Damerne lagde sin Haand deltagende paa Nemfars Skulder og spurgte paa lyrligt:

„Stakkels Kone, hvad er der i Vejen?“

„J Stedet for at hvare pegede hun paa sit blege Børn, idet hun saa paa de fremmede med et Blik fuldt af stum Jammer.“

Henry Willson, faalebes ved Herren, højede sig ned over det døende Børn, fælte dets Puls og lyttede til dets Andebdrag. Derpaa sagde han:

„Dit Børn er hos Jesus.“

Nemfar sad fremdeles stum.

Sorset og Arifor havde nærmet sig og stode forundrede og betragtede de fremmede.

„Er du alene med de to Dreng?“ spurgte Willson. Men da Nemfar vedblivende tav, fortsatte han indtrængende:

„Tal dag, stakkels Kone, sig os — hvor kommer du fra og hvor vil du hen?“

Da havde Nemfar sine Hænder imod Himlen og sagde hullende:

„Den, der vil udfly Døden, løber i dens Gab. Vi vare i Stambul, men Thyernes blodige Sværd hang over borte Hoveder, og vi maatte flygte — her op paa Bjergene flygtede vi, og vi vendte Hjælpen heroppe, men her vendte Døden paa os. Den tog min lille Bedros, og den tog min lille Sarkis —“

„Nej, ikke Døden, den har ingen Magt over dine Børn,“ svarede Henry Willson. „Jesus er det, som har hentet sine Lam. — Se, du tranger til Hjælp,“ fortsatte han opmuntrende, „og den Herre Jesus har sendt os for at hjælpe dig.“

„Hjælp mig?“ spurgte Nemfar forbauset.

„Ja vist,“ svarede Henry, idet hans godmodige Ansigt lystede af Glæde. „Se, Bøgen der og Hæstene, det er vor Karabane, den skal du rejse med — du og dine Børn.“

Det lyfte op i Nemfars mørke Ansigt:

„Du taler gode Ord, Effendi, den alsmægtige Gud delgive dig. Men mit Hoved er saa daarligt, jeg kan daarligt fatte, hvad du siger. Men se, beroppe paa Bjerget, der kommer Hagob, min Søn og min Støtte, lad ham høre, hvad du siger —“

Hagob blev forstærket, da han fra det fjerne saa Bøgen og Hæstene — var det mon Kurder, som søgte Bytte, eller var det Hænder og Hørfølgere, der vare udsendte fra Konstantinopel for at gribe dem?

Men Aram blev ikke forstyrret ved at se de fremmede, men raabte glad:

„Hagob, er det dem, de Folk og de Dyr, som Jesus sender for at hjælpe os, at vi ikke skulle dø?“

Hagob herte begyndte at banke. Hæle Vejen havde Aram gaaet og plaget sin Broder med Spørgsmaal. Han kunde slet ikke begribe, hvorfor Hagob ikke vilde bede Gud om at hjælpe dem, at de ikke skulde dø. Hagob havde kun høret lidt derpaa. Hans Øjne saa ikke nogen Gud, han saa kun Bjergene, Ugrundene, Ørnene og Rabnene, men ingen Hjælp — ikke engang en Gule som Tilflugtssted for Ratten.

Men lille Aram havde bedet. Stille havde han talt sig paa Kna og sagt:

„Hjælp, rare Gud, rare Jesus — giv os en Bøgen, og at vi kunne komme borte, at vi ikke skulle dø.“

Og nu stod Bøgen der. — Det maatte da være Hjælpen, Hjælpen, som han havde bedet om.

„Earlis var begravet — saa højtideligt og fæstligt, som det kunde ske paa det øde Sted. — Begge Damerne havde sunget og Henry Willson havde talt til den hjemføjte Familie — talt om Jesus Kristus som Verdens Frelser — om de helliges Ård formeblst Troen paa ham

— om Staden med Berkeporten, hvori den lille Sarkis nu havde holdt sit Indtog.

Aram havde lyttet dertil med aaben Mund og straalende Øjne. Han fandt ikke mer, at det var saa strækeligt at dø, naar man blot kom hjem til den dejlige Stad.

Ogsaa Sorset og Arifor gjorde store Øjne.

Hagob gik omkring som en drømmende. —

Da Begravelsen var forbi, sagde Willson: „I Morgen maa vi af Sted. — Og der maa Stuffed Plads til Børnene i Bøgen. De ere syge og kunne ikke gaa.“

„Store Effendi — Herre,“ udrød Nemfar overaldet af den Kærlighed, hun mødte, „du kommer til os som en Engel fra den allerhøjeste. Velsignet være du — din Hustru og din Søster. Hvorhen drager min Herre, at vi kunne drage med dig og ikke dø?“

Henry smilede til sin Hustru. Den gamle talte som forbum Israels Kvinder. — — —

Solen gled ned bag de gyldefarvede Aftenfyer, og de omgivende Bjerges Tænder glødede som Ild.

Hvor Bjergene dog vare herlige, syntes Hagob — dobbelt, fordi Hjælpen var kommen derfra. — Bagved Teltet, der var opslaaet for Natten, laa han paa Kna for sin stærke Gud. Hvad han havde anet før, begyndte han nu at forstaa og erkende, at han var en Synder, der behøvede en Frelser. Da han stod overfor den uventede Hjælp, blev han forferdet, og i hans Sjæl lød det hørende: „Herre, gaa ud fra mig!“ Men han vidste nu, hvad han vilde — han vilde tjene Kristus.

Der blev talt paa ham, og lidt efter laa han med det øvrige Selskab om det tarvelige Aftensmaalid. Alle solbede deres Hænder og Henry bad:

„Alles Øjne vogte paa dig, Herre, og du giver dem deres Epise i sin Tid. Du oplader din Haand og mætter alt det, som lever, med Velbehag.“

Aram spiste tun lidt. — Hans Øjne vare matte, og hans Hoved tungt.

„Se dog, Henry,“ sagde Missionærens Hustru, „se den lille Dreng, han spiser jo næsten ingen Ting.“

Henry talde den lille Dreng hen til sig, tog ham kærlig ved Haanden og sagde:

„Naa, hvad hedder du?“

„Aram — Muradian,“ svarede Drengen tvende.

„Hvorfor spiser du ikke, lille Aram?“

„Jeg kan ikke — ikke mere — men jeg skal ikke dø for det.“

Henry saa forbauset paa ham.

„Hvorfor taler du om at dø, min Dreng?“

„Jo, for Bedros døde og Sarkis, men jeg skal ikke dø, for jeg har bedet Jesus om det.“

„Og du tror, at den Herre Jesus gør, hvad du beder ham om?“

„Ja, for jeg hgr faaet Bøgen, og den bad jeg ham om, og saa er der kommen Heste med og — dig med, Effendi.“

„Du er en prægtig Dreng, lille Aram,“ Missionæren tog ham op paa sit Kna og klappede ham venlig. „Jesus elsker dig, min lille Dreng — han elsker alle dem, der tror paa ham, og han hører alle deres Bønner.“

Aram sad et Øjeblik og saa ind i den venlige Mandes milde Øjne, saa flyngede han med en Orientalers Underlighed sine Arme om hans Hals.

„Effendi — Aram holder meget, meget af dig.“

VIII.

Natten var urolig. Stormen rusede i det lille Telt, hvor de rejsende laa, og Ulvene hylede rundt om, men ingen hørte det ublagte Saptihen, Fjæren. Han havde faaet Nattesle udenfor Teltet, hvor Dyrene vare toblede fast. Han kunde ikke sove, men laa og spejdede urolig omkring. Han havde set en Vindspisser med et rødt Dæltning paa, saaledes som Kurderne pleje at pynte deres Inddringshunde. Men Hundens Herre var intet Steds at se, og neop dette gjorde Saptihen mistanksom.

Dog endelig overmandede Søvnem ham.

Vidt efter, at dette var det, lisede to Mænd sig ud af et nærliggende Bustads, snege sig lydløst hen imod Teltet — nærmere og nærmere. Et Par Knive lynde i Maanestommel. Alt overflære et Red var hurtigt gjort, og et Øjeblik efter stode to Heste parate til at bortføre de natlige Røvere.

Bludselig udbødte den lille syge Aram et højt Skrig i Drømme, som væltede alle de sovende. Henry Willson sprang hurtigt op for at tilberede et feberstillende Middel til Drengen. For bedre at kunne se, tral han Teltets Sejlbud lidt til Side, og med Forsædelse saa han to fremmede Stiltkøler derude blandt Dyrene.

„Hejha, Saptih!“ raabte han, „staa op — Røvere — Kurder — Hals!“

Saptihen gik sine Øjne og sprang op — nogle Drivere ligesaa. Forsbæffede se de paa hinanden; thi i samme Øjeblik sufte to bevæbnede Mænd bort paa et Par af deres bedste Heste.

Et Stund knalder. Saptihen sigter godt; den ene af Mændene styrter af Hesten, som trofast bliver staaende hos den faarede.

„Hvad var det, Saptih?“ spurgte Willson forferdet.

„To turdisse Røvere var det. Se der henne, Effendi, der ligger den ene af Sturfene og spræller i sit Blod.“

„Har du dræbt ham?“ spurgte Missionæren forstærket.

Saptihen tral paa Stulderen. „Vi have Brug for borte Heste selv,“ sagde han rolig. „Allah være den Slynge naadig.“

Henry Willson ilede hen til den faarede Mand. Da han højede sig ned over ham, saa han et blodbeskæmt Ansigt, hvorfor fra forte Øjne lynde ham i Nøde.

„Du er faaret,“ sagde han, idet han forsigtig greb hans Arm. „Kan du rejse dig — prøv ad — saadan — stot dig til mig og lad os se at liste os hen til Teltet.“

Stum lod Manden sig fste af Sted. Hans Stridbare var usikre, og af og til lærrede han med Bagen af sin Haand det Blod borte, som flyede ned ad hans Ansigt.

(Fortsættelse.)

En Sejlskib under Havet.

For Jules Verne, der nu lever som en gammel Mand — i en nordfransk Kæmpe — i Amiens er det vist — maa der være ganske tilfredsstillende at se, hvorledes de fantastiske Tænkter og Planer, han i sin Tid gennem sine eventyrlige Romaner har kastet ud i Verden, efterhaanden flubder det vidunderlige Lærebøger af sig og flagrer ud i Dagen og Livet som sits og færdig Virkelighed.

„Jorden rundt i 80 Dage“ betegner et forlængst tilbagelagt Trin af Samfundsvæsenets Udvikling; „En Rejse til Maanen“ kan vi ganske vist endnu ikke foretage — om vi end hæderligt anstrenge os for at emne Mars nærmere ind paa Livet; men til Gengæld er fornylig den franske Forfatters pseudovidenskabelige Plan til underjætt Sejlskibet bleven realiseret paa det allerhelgste:

Forleden Morgenfund foretog den under Båndet gaadende, nyhlig konstruerede Baad „Morfe“, der tilføjer den franske Marine, en yderst vellykket Fart i Havet omkring Cherbourg. Med om Bord var — foruden Besætningens 12 Mand — kun følgende tre Herrer: Republikens Krigsminister, General Andre, Marineløjtnant Dr. Vincent og „Le Figaro“s Redaktionssekretær, Gaston Calmette.

Det er denne Side, der interesserer os mest; han har nemlig om Bord paa det underjætt Fartøj fundet Stof til tre interessante Spalter til sit Blad, og af disse hans Beretning om „Morfe“'s alt andet end hverdagsagtige Færd gennem Bølgerne giver vi her nogle Uddrag.

„Der bliver stille.

„Morfe“ har allerede begyndt sin gaadefulde Rejse ned mod Dybet. Det vilde være en Løgn, hvis jeg nægdede, at jeg i dette med saa hede Langslet vendte Øjeblik gøg ved Tanken om det ubekendte, jeg gik ind til. Ganske vist — „Morfe“, som nu i 3 Maaneder uden det ringeste Uheld havde foretaget de vidunderligste Færd, var sikker og paalidelig nok; men alligevel, man bliver dog underlig til Mode hvad enten man vil eller ej, og man gribes af en Slags — ja, hvad skal jeg kalde det? — Melankoli, som faar En til i Afgangsjeblikket at trække fremmede Hænder, som var de Vennehænder.

Fært, da vi naar ud af Havnen, dukker „Morfe“ helt ned under Vandet. Kaptajnen, som hidtil har haft sin Plads op i den „Kist“, der danner en Udvælt paa Fartøjets tandbannede Vegeme, og hvorfra der holdes Udblik, forlader nu denne Post og flytter længere ned, midt i Skibet, hvor han sætter sig med Øjnene fæstede paa et mytisk Apparat. Periskopet, der ved optiske Kunstfærdigheder de Ombordværende at følge alt, hvad der gaar for sig oppe paa Vandets Overflade.

Under Gulvet i det snævre Rum i hvilket vi er indspærrede, er der anbragt nogle kampemæssige Vandbeholdere, der kunne fylbes og tømmes ved Elektricitet og som derved faar „Morfe“ til at hale eller stige.

Nu kommanderes det: „Mahn Vandbeholderne! En — to — tre — hyldest de med Vand, idet de overlades os deres Overmaal af Luft, som bore Lunger saa indberligt godt kunne bruge; og oppe i vort diminutive Observatorium, hvor General Andre og jeg placere os, frembyder det mest uanede Syn sig for vore Øjne.

Først en sumpelig Bølgegang, en Boblen i Vandet, medens „Morfe“'s Kæstær hyldest; saa forsvinder de fjerne Kyster, Synstredens udbiffes; den blaa Havlinje, som syntes uendelig, er ikke mere; Vinden sufter ikke mere; Vølgen lærtæner darfont Udfigruberne og lægger lidt efter lidt et Slør over dem, som spiller i den blege Smaragds Stær; oven over vore Hoveder vokser og vokser Vandmasserne — det er som en Skyndfald, der synes at stige op imod Stjerneerne. Hele den hvide Verden oplyser sig, udbiffes; Skyer er der ikke mere, Himlen heller ikke; oven over vore Hoveder og rundt omkring er et Bølgehvalvingen saa tæt, saa uigenneffigtig og saa mat, at man slet ikke kan tænke sig, at der nogetsteds straalere en Sol. Og dog er vi ikke mere end 5 Meter under Vandflorpen.

Dybere gaar det, stadig dybere. Og da vi har 20 Meter Vand over os, er Mørket saa tæt, at det lægger sig over alt og indhyller alt i en umaaelig og evig Nat.

Hvad selde Farten angaar, saa er det ganske umuligt at mærke, at „Morfe“ bevæger sig nedad; i den Grad slet og rolig arbejder Mastlineet. Hadde man ikke Manometret at se paa, kunde man ikke vide, hvor dybt ned det er, at „Morfe“ flyder gennem Bølgerne.

Thi „Morfe“ rejser ikke med et bukke; famtidig navigerer den. Det er som en Gventhrrejse i endeløs Ro og Færd ind i et ubekendt Land af Stygge og Ubevægelighed. Og saa pludselig, som Fartøjet tan bukke under! I Løbet af nøjagtig 70 Sekunder har vi med eet paa Kaptajnens Befaling 6 Meter Vand over vore Hoveder — det vil med andre Ord sige, at vi var saa dybt ned, at vi vilde kunne unbga alle fjerntligge Granater, famtidig med at vi vilde være i Stand til med stort Held at rende en Torpedo ind i en fjendtlig Flaades Stibe.

Man man nu trække Vejret i saadan en underjætt Baad? vil man maaste spørge. Udmærket! Andendækket foregaar fuldkommen lige saa let som i en hvilken som helst Stue paa Landjorden. Marineminister de Lanessan, som i sin Funktionstid har laabt 8 nye Underbands = Baade Ise af de Stablen, har hyldest med dette Spørgsmaal ogsaa i sin Egenstaf af Lege, og det maa nu siges at være løst til fuldkommen Tilfredshed: Mandflabet kan være under Vandet i 16 Timer, uden at Lungerne anstreges det allermindste.

Saa længe varede vor Sejlskib iffe. Vi var kun under Vandet i to Timer — to Timer, der syntes os alffor korte, og som var saa overbevissende, saa interessante og saa lærerige som kun de færreste Timer er det. —

En ansat Forretningsmand i Cincinnati har opfundet et nyt Dampskibskabinet. der bruger det som en Vælgvase for enhver, der bruger det. Mand, Kvinde eller Børn; og de mange af vore Læsere maa er ukendte med det gamle Bekendte og velkendte, og velkendte, der vil i dette Nummer en Illustration.

Kabinetet er et lufttæt, gummiholdt Rum, i hvilket man bekvemt holder paa en Stof med den Hovedsag at undvære sig det berømte trykiske Budsrensende, helbredende, forsikrende, oplivende Virkning, varmt Damp eller medikament. Det er en Stof med et særligt underligt Kraft, langt over alle de andre, og som har en meget stor Virkning paa det forsvækkede System. Disse Hæder har en i Sandhed vidunderlig Kraft, langt over alle de andre, og som har en meget stor Virkning paa det forsvækkede System.

Send Eders Adresse for Tilt Circulære. dem indenfor selv den fattigste Persons Række øvne.

Skyer af varme eller medicinske Damp omgiver hols Legemet, aabner Millionerne af Svæddører, forsaar sig stærk Svedning, fjerner fra Systemet alle Hæder, urene Salte, Syrer og Giftstoffer, som ellers vilde overlesse Hjerte, Nyrer, Lunger og Hud og forsaar sig Følelsesløshed, Febrer, Sygdomme, Epilepsi og Stupor.

Forbedringer i Sandhed, Vedfølelse og Udsvænde er forhaansende ved Brug af dette Kabinet, og det forkommer os, at den længe eftersøgte Methode til Frembringelse af et godt Udsvænde og Hævning af god Sundhed og Helbredelse og Forbyggelse af Sygdomme uden Medicin derved er fundet.

Fabrikantens meddeler Nødkredsen, at der er solgt over 6,000 af disse Kabinetter, og har forsvundet Tusinder af Breve fra Brugere, som er fuldstændigt tilfreds med det.

A. B. Stockholm, M. D., af Chicago, Redaktør af Chicago Tribune, anbefaler det stærkt. Helbredes Kongressmand John J. Lewis, Hon. Clarence M. Dapew, Rev. C. M. Keith, Redaktør af Holness Advocate, Mrs. Senator Douglas, Rev. James Thomas, Ph. D., Præsident for Baptists Kirken, Centerville, Mich.; Rev. J. C. Richardson, Rockbury, Mass.; Rev. H. C. Roemer, Everett, Kansas; John T. Brown, Redaktør af Christian Guide og Tusind andre.

En L. Glouster, amerikansk Børn, i Boston, Ma., helbredes sig selv for Rheumatisme og sine Venner for Følelsesløshed, Pasmunia, Febrer, La Grippe, Blod-, Hæd- og Nyrer sygdomme, og tjente \$2500 ved salg af Kabinettet i lidt over 12 Mdr. Mrs. Anna Woodrum, Thurman, Ia., 87 1/2 Aar, helbrededes

af Fabrikantens Indestær for Resultatet og med Bestendighed paa 14 Dage. Den anden Brugere (Brugere), at dette Kabinet klarer Hud, renser og lægger Blodet, helbreder Nervositet, svækkelse, den „Hæstede Hæder“, og de varste Former af Gigt. De tilbyder \$20 for et Boks helbredet Tilfælde Helbroder Kvindesygdomme, Neuralgia, Malaria, Syphilis, Podagra, Hoftelemmer, Hæder, Hemorrhoider, Valter, Nærse, Nyrer, Nerves og Blodsygdomme.

Det helbreder den værste Følelsesløshed paa een Nat og fjerner alle Sygdomme fra La Grippe, Pasmunia, Bronchitis, Hovedpine, og alle andre af en virkelig Husholdnings-Nødvendighed, en eldeligste i enhver Familie. Til Tilførselstid for lungerne bliver Kabinettet brugt som en Kabinet, som klarer Hud, forsvækket Tænder, fjerner Pimples, Hududslæt og sorte Pletter og er en afgjort Kur for Hudsygdomme, Katarrh og Asthma.

Alle vore Læsere herude have et af disse vidunderlige Kabinetter i Huset. Glem ikke at skrive ind til World Mfg. Co., 2889 World Bldg., Cincinnati, Ohio, at maaste Kabinetter, om fuld Underretning, vordendfuld Pamflet og Vidnesbyrd, der sendes frit, efter du beder, blot et af Kabinetter. Prisen er forhaansende lav, kun \$20.00 for et komplet Kabinet, med en fuld Bedreng, Formular og betilløst Ansøgning, helbredes Prof. George B. Vejlede Bøger, „Health and Beauty“ og „How to Keep Young“ til \$1.00 af et straks. De vil ikke blive skuffet, da Fabrikantens garantier løvst Kabinettet og vil refundere Pengene, efter 3 Dages Brug, hvis det ikke er som angivet. Vi ved, at de er fuldstændigt godholdige. Kapital \$100,000, og at det sendes forsvaret indpakket ved Modtagelsen af Dato Postage.

Undlad i hvert Fald ikke at skrive efter Pamflet.

\$100 Maanedlig, en vidunderlig Salvsalstik for Agenter, og Pamflet tilbyder udmærkede Betingelser for baade Mand og Kvinder paa Forlangende.

Millioner af Ijeren har ingen Hæderindretninger, saa lødte er en udmærket Anledning for vore Læsere. Vi ved, at uanset hvor Stort du er, du maa nøddig og Ekspensiv. Skriv til dem idag.

Dejligt er det, at alle Stænder i Seren min Erbeholdning i Hjemmet for Dampene, hvilket for vort Børn, til dem og til dem i alle de andre Stænder og om med det Tilfælde, til Svækkelse, om liber af Bøgen bebyggelse. I sin freude er selv i Hjemmet uden Smag.

Det højt er det, at forlade det, og hvis J. de behøver det til at blive ved, saa vil det kun f. de efter det Gæns om Igen. Det vil ikke hindre det i deres Arbejde. Den har det til det Sals, men fortænder denne Preparation til for 10 Dages Bedring. Det helbreder alle gamle og unge, og hvis de har en Formevisse af Kædetthed, af en overhengende Hæde, Emerer i Nagen eller Mænen, en færende Kæstede langs Nagerne, Træng til at græde øde, Blodst, Træthed eller om de har Leucorrhoea (Gulde Hæd), Forandring i Veje eller Udfalden af Bymoderen, formaget eller forstift eller uretvedt maanedlig Menefte, Tumers eller Best i Mænen, da tiltriv R. S. W. Sommers, Notre Dame, Ind., for det Gjemmet. Tilfunder iouden mig selv er bleven helbredet derom. Jeg sender det i et almindeligt Brev til Bøken uden noget Postrest.

Til Hæder, som har Dætte, vil jeg meddele et simpelt Gjemmemiddel, som helbreder de fleste Tilfælde af Hæder, som har Dætte, og jeg vil herud ude et Brev om, at den har en meget stor Virkning paa det forsvækkede System, og at den er fuldstændigt godholdig. Kapital \$100,000, og at det sendes forsvaret indpakket ved Modtagelsen af Dato Postage.

Udtag af nogle Breve med Tilfælde. Mr. J. Hillien, Underwood, Minn., skriver: Medicinen bar for min Datter, og jeg vil herud ude et Brev om, at den har en meget stor Virkning paa det forsvækkede System, og at den er fuldstændigt godholdig. Kapital \$100,000, og at det sendes forsvaret indpakket ved Modtagelsen af Dato Postage.

Udtag af nogle Breve med Tilfælde. Mr. J. Hillien, Underwood, Minn., skriver: Medicinen bar for min Datter, og jeg vil herud ude et Brev om, at den har en meget stor Virkning paa det forsvækkede System, og at den er fuldstændigt godholdig. Kapital \$100,000, og at det sendes forsvaret indpakket ved Modtagelsen af Dato Postage.

Udtag af nogle Breve med Tilfælde. Mr. J. Hillien, Underwood, Minn., skriver: Medicinen bar for min Datter, og jeg vil herud ude et Brev om, at den har en meget stor Virkning paa det forsvækkede System, og at den er fuldstændigt godholdig. Kapital \$100,000, og at det sendes forsvaret indpakket ved Modtagelsen af Dato Postage.

Udtag af nogle Breve med Tilfælde. Mr. J. Hillien, Underwood, Minn., skriver: Medicinen bar for min Datter, og jeg vil herud ude et Brev om, at den har en meget stor Virkning paa det forsvækkede System, og at den er fuldstændigt godholdig. Kapital \$100,000, og at det sendes forsvaret indpakket ved Modtagelsen af Dato Postage.

Udtag af nogle Breve med Tilfælde. Mr. J. Hillien, Underwood, Minn., skriver: Medicinen bar for min Datter, og jeg vil herud ude et Brev om, at den har en meget stor Virkning paa det forsvækkede System, og at den er fuldstændigt godholdig. Kapital \$100,000, og at det sendes forsvaret indpakket ved Modtagelsen af Dato Postage.

Udtag af nogle Breve med Tilfælde. Mr. J. Hillien, Underwood, Minn., skriver: Medicinen bar for min Datter, og jeg vil herud ude et Brev om, at den har en meget stor Virkning paa det forsvækkede System, og at den er fuldstændigt godholdig. Kapital \$100,000, og at det sendes forsvaret indpakket ved Modtagelsen af Dato Postage.

Udtag af nogle Breve med Tilfælde. Mr. J. Hillien, Underwood, Minn., skriver: Medicinen bar for min Datter, og jeg vil herud ude et Brev om, at den har en meget stor Virkning paa det forsvækkede System, og at den er fuldstændigt godholdig. Kapital \$100,000, og at det sendes forsvaret indpakket ved Modtagelsen af Dato Postage.

Udtag af nogle Breve med Tilfælde. Mr. J. Hillien, Underwood, Minn., skriver: Medicinen bar for min Datter, og jeg vil herud ude et Brev om, at den har en meget stor Virkning paa det forsvækkede System, og at den er fuldstændigt godholdig. Kapital \$100,000, og at det sendes forsvaret indpakket ved Modtagelsen af Dato Postage.

Udtag af nogle Breve med Tilfælde. Mr. J. Hillien, Underwood, Minn., skriver: Medicinen bar for min Datter, og jeg vil herud ude et Brev om, at den har en meget stor Virkning paa det forsvækkede System, og at den er fuldstændigt godholdig. Kapital \$100,000, og at det sendes forsvaret indpakket ved Modtagelsen af Dato Postage.

Udtag af nogle Breve med Tilfælde. Mr. J. Hillien, Underwood, Minn., skriver: Medicinen bar for min Datter, og jeg vil herud ude et Brev om, at den har en meget stor Virkning paa det forsvækkede System, og at den er fuldstændigt godholdig. Kapital \$100,000, og at det sendes forsvaret indpakket ved Modtagelsen af Dato Postage.

Udtag af nogle Breve med Tilfælde. Mr. J. Hillien, Underwood, Minn., skriver: Medicinen bar for min Datter, og jeg vil herud ude et Brev om, at den har en meget stor